Nr. 31. 1933.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 29 lipca 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Dnia 26 lipca 1933 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami

ś. p.

Ignacy Malcherek

Powiatowy Drogomistrz

przeżywszy lat 71.

W Zmarłym traci Wydział Powiatowy długoletniego funkcjonarjusza, który zdołał Sobie przez Swą sumienność i pracowitość zaskarbić pełne uznanie i zaufanie.

Katowice, dnia 29 lipca 1933 r.

Wydział Powiatowy

Powiatu Katowickiego

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 maja 1933 r.

w sprawie ustalania przychodu z nieruchomości miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich na obszarze województwa śląskiego dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 12 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr, 29, poz. 248) zarządzam co następuje:

Nieruchomści podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej.

§ 1. 1) Nadzwyczajnej daninie majątkowej w III grupie kontyngentowej na obszarze województwa śląskiego podlegają:

A. w gminach miejskich:

a) domy mieszkalne wraz z należącemi do nich zabudowaniami gospodarczemi, podwórzami, ogrodami i sadami, fabryki, teatry, łaźnie i wogóle wszelkiego rodzaju budowle, położone na gruntach miejskich — oraz

b) place zajęte na przedsiębiorstwa handlowe i składy towarowe;

B. w gminach wiejskich:

budynki o charakterze dochodowym lub zarobkowym, nie związane z produkcją rolną, zarówno domy mieszkalne, jak i budowle, przeznaczone na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

Zwolnienia.

§ 2. 1) Nie podlegają nadzwyczajnej daninie majątkowej:

a) nieruchomości, stanowiące własność: Państwa, przedsiębiorstw państwowych, związków komunalnych, przymusowych związków prawa publicznego, Banku Polskiego, związków zawodowych o ile nie trudnią się tranzakcjami zarobkowemi, spółdzielni mieszkaniowych i mieszkaniowo-budowlanych, kas sierocych, emerytalnych, wdowich, pogrzebowych oraz kas pomocy w nagłych wypadkach;

b) budynki, stanowiące własność prywatną, stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek Państwa, związków komunalnych oraz prawnie uznanych instytucyj i związków wyznaniowych dobroczynnych, naukowych i oświatowych;

c) nieruchomości lub ich części, które służą bezpośrednio celom wyznaniowym, naukowym, oświatowym, kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym lub których dochody są obracane trwale i wyłącznie na powyższe cele:

d) budynki, poświęcone służbie Bożej, cmentarze budynki seminarjów duchownych, domy przygotowawcze dla zakonników i zakonnic, domy mieszkalne zakonników i zakonnic, składających śluby ubóstwa, oraz nieruchomości, z których dochody są przeznaczone na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do dochodów osobistych beneficjarjuszy;

e) budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych, o ile nie przynoszą dochodu przez oddawanie ich w najem;

f) nowowznoszone budynki, jak również części nadbudowane, przybudowane i na skutek zniszczeń wojennych przebudowane gruntownie, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1 stycznia 1923 r. do końca 1937 roku;

g) nieruchomości w gminach miejskich i budynki w gminach wiejskich, których umowne komorne względnie wartość czynszowa nie przekracza 1.000 zł. rocznie;

h) budynki z powodu złego ich stanu niezamieszkane, względnie nieużytkowane na zakład przemysłowy lub handlowy;

i) znajdujące się na gruntach gmin wiejskich domy mieszkalne, przeznaczone na mieszkania dla osób prowadzących gospodarstwo rolne lub leśne w charakterze właścicieli, względnie dzierżawców, dla rodzin i domówników tych osób, tudzież dla służby, oficjalistów i robotników, zatrudniowych w produkcji rolnej, względnie przedsiębiorstwach, związanych z produkcją rolniczą;

j) położone na gruntach gmin wiejskich zabudowania, przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną, oraz na magazyny i składy dla przechowywania zapasów ziemiopłodów produktów przemysłu rolnego, tudzież inwentarzy.

2) Nie korzystają jednak ze zwolnienia od daniny wszelkiego rodzaju budynki i pomieszczenia w całości lub części wynajęte za czynszem bez jednoczesnego wydzierżawienia posiadłości gruntowych lub z wydzierżawieniem takiej tylko ilości gruntów, które nie nadają wynajętym budynkom i pomieszczeniom charakteru rolniczego.

3) Nie korzystają również ze zwolnienia od daniny domy osób, nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo chociażby przy budynkach znajdowała się pewna przestrzeń gruntu, przeznaczona dla produkcji rolniczej lub ogrodowniczej.

Podstawa obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

§ 3. 1) Podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej z nieruchomości, wymienionych w § 1, na obszarze województwa śląskiego stanowi pełne umowne komorne (czynsz) lub pełna wartość czynszowa nieoddawanych w najem nieruchomości lub ich części z roku kalendarzowego, poprzedzającego bieżący rok podatkowy nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2) Jeżeli za podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej od pewnej kategorji niewynajmowanych nieruchomości (fabryk, teatrów, willi, łaźni i t. p.), nie może być przyjęta suma komornego względnie wartości czynszowej z powodu niemożności jej ustalenia, to wartość czynszową oblicza się w wysokości 5 proc. od obiegowej wartości takich nieruchomości. Wartość obiegową ustala się na zasadzie cen, płaconych w miarodajnym okresie czasu za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości i znajdujące się w analogicznych warunkach, w razie zaś potrzeby po wysłuchaniu opinji znawców. Nadto ustalenie wartości obiegowej nieruchomości przemysłowych (budynków i placów), objętych prawidłowo prowadzonemi księgami handlowemi. może nastąpić przy wzięciu pod uwagę wartości ujawnionej w tychże księgach.

Ustalanie podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

§ 4. Ustalanie podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na obszarze województwa śląskiego należy:

a) w I instancji — do urzędów skarbowych, w których okręgu są położone nieruchomości, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej,

b) w II instancji — do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

§ 5. 1. W terminie, który oznaczy Śląski Urząd Wojewódzki, magistraty oraz urzędy gminne sporządzą według przepisanego wzoru spisy nieruchomości, wymienionych w § 1, a położonych w okręgu danej gminy.

2. Równocześnie ze sporządzaniem spisów urzędy gminne (magistraty) doręczą właścicielowi lub administratorowi, nieruchomości wciągniętej do spisu, formularz zeznania.

§ 6. Właścicielowi nieruchomości, wymienionych w § 1, są obowiązani wypełnić formularz zeznania oraz w terminie dni 8 doręczyć wypełnione zeznanie urzędowi gminnemu (magistratwi).

§ 7. 1. Urzędy gminne (magistraty) sprawdzą prawdziwość złożonych zeznań, sporządzą zeznania odnośne nieruchomości, co do których zeznania nie zostały złożone, poczem na podstawie zebranego w ten sposób materjału uzupełnią spisy nieruchomości (§ 5) i przedłożą je wraz z zeznaniami właściwym urzędom skarbowym (§ 4 p. a).

2. Tytułem zwrotu kosztów, połączonych z wykonaniem czynności wyszczególnionych w § 5 do § 7, otrzymują urzędy gminne (magistraty) wynagrodzenie, którego wysokość, po dokonaniu tych czynności, określa Minister Skarbu po wysłuchaniu opinji Wojewody Śląskiego.

§ 8. 1. Na podstawie materjałów, będących do dyspozycji urzędów skarbowych w myśl § 5, 6 i 7, oraz materjałów zebranych, w razie potrzeby w drodze dodatkowych dochodzeń, przeprowadzonych z urzędu, urzędy skarbowe ustalają roczne komorne (czynsz), względnie wartość czynszową z ubiegłego roku kalendarzowego nieruchomości, podlegających w ich okręgu nadzwyczajnej daninie majątkowej.

2. Wartość czynszowa niewynajmowanych nieruchomości może być przyjęta odmiennie od złożonego zeznania, po zasięgnięciu opinji dwóch znawców z grona właścicieli nieruchomości, podlegających nadzwyczajnej daninie majątkowej.

§ 9. O wysokości rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej, ustalonej z nieruchomości dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, należy zawiadomić właściciela nieruchomości. Jeżeli właściciel nieruchomości nie ma miejsca zamieszkania w miejscowości, w której jest położona nieruchomość, zawiadomienie można doręczyć do rąk administratora. Zawiadomienie powinno zawierać oznaczenie nieruchomości wysokość ustalonego rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej, oraz objaśnienie o możności wniesienia odwołania.

§ 10. 1. Od ustalonej wysokości rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej przysługuje właścicielom nieruchomości prawo odwołania się w terminie dni 14 licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia.

2. Odwołanie winno być wniesione do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego.

3. Spóźnione odwołania pozostawia urząd skarbowy bez rozpatrzenia.

4. Odwołania rozstrzyga ostatecznie Śląski Urząd Wojewódzki.

§ 11. 1. Zmiany w podstawach obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej, które nastąpią w latach po roku miarodajnym dla piewszego obliczenia tejże daniny, należy zgłosić w właściwym urzędzie skarbowym do dnia 1 lutego każdego roku. W zawiadomieniu należy podać te konkretne okoliczności, które wywierają wpływ na zmianę podstawy obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, zawiadomienia nadesłane po tym dniu pozostawia się bez rozpatrzenia.

2. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia lub też w razie stwierdzenia powyższych zmian z urzędu, władze skarbowe (§ 4) ustalają podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na następne lata w trybie § 8 do § 10.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Dz. Ust R. P. z dnia 4. lipca 1933 r., Nr. 47, poz. 375.)

Komunikaty

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1933 r.

L. D. V. 25770/1/33

w sprawie potrącania zaległości podatkowych przy regulowaniu rachunków dostawców.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Dyrekcji Ceł, Komendy Straży Granicznej oraz Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

I. W związku z okólnikiem z dnia 13 października 1930 r. L. D. I. 15716/3/30 w sprawie potrącenia zaległości podatkowych przy regulowaniu rachunków dostawców, Ministerstwo Skarbu zarządza aby postanowienia powołanego okólnika były stosowane również przy zwrocie kaucyj i wadjów, składanych w gotówce przez dostawców i przedsiębiorców na zabezpieczenie warunków przy przetargach względnie umowach, jak również przy wypłacie nadmiernie pobranych należności celnych oraz przy zwrocie zabezpieczeń cła, składanych przez strony w gotówce przy warunkowych odprawach celnych (okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 4 sierpnia 1932 r. L. D. I. 39024/3/32 do Dyrekcyj Ceł).

II. Równocześnie wyjaśnia się, że potrącenie przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Tytoniowego i Polskiego Monopolu Solnego zaległości podatkowych dostawców z sum, należnych tym dostawcom z tytułu uskutecznionych wymienionym Dyrekcjom dostaw może nastąpić tylko na skutek uprzedniego dokonania przez właściwy urząd skarbowy zajęcia tych należności w trybie, przewidzianym w §§ 100 — 118 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

III. Ministerstwo Skarbu stwierdziło, iż wymieniony na wstępie okólnik omijany bywa w ten sposób, że dostawcy cedują swe przyszłe należności osobom trzecim, władze zaś i urzędy skarbowe oraz celne nie żądają przedłożenia formalnego dokumentu cesji, a w wypadkach przedłożenia takiego dokumentu nie badają go, lecz wyrażają zgodę na cesję bez zastrzeżeń, tracąc tem samem możność zasłaniania się wobec cesjonarjusza zarzutem kompensaty z tytułu wierzytelności Skarbu Państwa do cedenta.

W związku z powyższem wyjaśnia się, że przepisy ustawodawstw, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej, jakkolwiek wykazują w kwestji, dotyczącej cesji wierzytelności, pewne różnice — zgodne są jednak co do tego, że do ważności cesji wierzytelności wobec dłużnika niezbędnem jest zawiadomienie go o fakcie dokonania cesji. W wypadku takiego zawiadomienia ma dłużnik możność podniesienia zarzutów, jakie mu służą w stosunku do cedenta, w szczególności zarzuty kompensaty. O ile jednak przyjmie cesję bez zastrzeżeń — nie może już podnieść zarzutu tego w stosunku do cesjonarjusza.

Celem uniknięcia tego rodzaju konsekwencyj, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby władze i urzędy skarbowe oraz celne, w razie zawiadomienia ich o cesji wierzytelności, służących przedsiębiorstwom w stosunku do Skarbu Państwa z tytułu dostaw i robót, badały skrupulatnie, czy i jakie wierzytelności należą się Skarbowi Państwa od cedenta, a w razie pozytywnym czyniły zastrzeżenie kompensaty wierzytelności już płatnych z wierzytelnością, będącą przedmiotem cesji.

Zaznacza się przytem, iż w zasadzie potrąceniu podlegać mogą wszelkie należności, wymagalne przed doręczeniem zawiadomienia o cesji, z tem jedynie zastrzeżeniem, że jeżeli chodzi o zobowiązania Skarbu, podlegające prawu obowiązującemu na obszarze b. zaboru austrjackiego, kompensata może dotyczyć wyłącznie tych wzajemnych należności, przypadających od cedenta, które stały się płatne przed uskutecznieniem cesji.

Na przyszłość w zawieranych umowach o dostawy lub wykonanie robót należy czynić wyraźnie zastrzeżenie, że przedsiębiorca zobowiązuje się nie cedować przedmiotowych wierzytelności, jak tylko za wyraźną zgodą pisemną Skarbu Państwa. W razie odniesienia się przedsiębiorcy o zezwolenie na cesję — uzależnić je należy od warunku, by cesjonarjusz zgodził się na potrącenie z sum, należnych mu z cedowanej wierzytelności, płatnych pretensji wzajemnych, jakieby miał Skarb Państwa w chwili tej do cedenta.

Podsekretarz Stanu:
(—) K. Rożnowski.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 19. z dn. 10 VII. 33 r.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8